

Pielęgniarki Cyfrowe, 2021-04-21 07:14

Pielęgniarstwo transkulturowe

Madeleine Leininger w latach 60 XX w. stworzyła koncepcję i model pielęgniarstwa transkulturowego. Była jednocześnie teoretykiem pielęgniarstwa, jak również w swojej pracy naukowej zajmowała się antropologią.

Słownik języka polskiego definiuje kulturę jako całokształt duchowego i materialnego dorobku społeczeństwa, jak również wzory zachowania i myślenia. Wpływ na wytworzenie się i zmianę kultury ma przeszłość w postaci zapisów lub przekazów słownych, religia ze swoimi wierzeniami, rytuałami, obrzędami, ceremoniami, tabu, jak również zbiór wartości, tradycji, które są powielane w społeczeństwie.

Duże znaczenie dla kultury mają normy osobiste, rodzinne, społeczne, pewien uregulowany system społeczny, jak również sieci komunikacyjne.

Tym, co konstytuuje kulturę to artefakty unikatowe dla społeczeństwa, między innymi: literatura, sztuka, malarstwo, taniec, teksty religijne i filozoficzne. Spiwem dla kultury jest język, położenie geograficzne, wspólny system moralny i prawny.

Według Leininger **kultura** to wyuczone, dzielone z innymi i przekazywane wartości, wierzenia, normy i sposób życia poszczególnych grup, który ukierunkowuje ich myślenie, podejmowanie decyzji i działanie w określony sposób.

Autorka tego modelu wskazywała na pewien uniwersalizm kulturowy, który warunkuje

pojęcie troski, opieki, wzorce, wartości, sposób życia, które występują we wszystkich kręgach kulturalnych.

Jednocześnie przedmiotem jej zainteresowania **była różnorodność warunkowana kulturowo**, która wpływała bezpośrednio na sposób opieki nad pacjentem. Z jednej strony pojęcie zdrowia jest uniwersalne dla wszystkich ludzi, z drugiej jednak strony w każdej kulturze występują specyficzne wzorce, formy dbałości o zdrowie, pewnej ekspresji w tym zakresie.

W modelu Leininger człowiek jest określany jako **istota kulturowa**, i powinna być rozpatrywana w kontekście kulturowym oraz w sposób holistyczny. Dotyczy to również grup społecznych, rodzin, instytucji.

Teoria opieki kulturowej ma na celu zapewnienie kulturowo zgodnej opieki pielęgniarskiej poprzez „wspomagające, wspierające, ułatwiające lub umożliwiający poznawcze działania lub decyzje, które są w większości dostosowane do wartości kulturowych, przekonań i stylu życia jednostki, grupy lub instytucji”. Ta opieka ma na celu dopasowanie lub mieć korzystne znaczenie i skutki zdrowotne dla osób o różnym lub podobnym pochodzeniu kulturowym.

Leininger zdefiniowała **pielęgniarstwo** jako „wyuczony zawód naukowy i humanistyczny oraz dyscyplinę skoncentrowaną na zjawiskach związanych z opieką nad ludźmi i czynnościach opiekuńczych w celu pomocy, wsparcia, ułatwienia lub umożliwienia jednostkom lub grupom utrzymania lub odzyskania ich zdrowia lub dobrego samopoczucia w kulturowo znaczący i korzystny sposób lub pomagać osobom w obliczu niepełnosprawności lub śmierci „.